

eller anden af dem, trak de alle paa en Gang de træstive Mundvige op med et Forsøg paa at smile.

Alene Sogneraadsformand Jensen færdedes ugenert omkring paa Gulvet med sin blaarøde Kalkunsnabel og lod frimodigt sin Stemme gjalde under Loftet som en Mand, der var vant til at bevæge sig i det højere Selskabsliv.

I Lænestolene omkring det runde Bord i Midten af Stuen sad Fruerne og bredte deres lange Silkeslæb ud over det tæppebelagte Gulv. Her gik Mundene livligt i den Slags Samtale, hvori ingen veed, hverken hvad de selv siger eller hvad de andre svarer. Ordet førtes især af den ene Proprietærfrue — en garderhøj Dame i grønt Satin med hvide Blonder — der nylig var vendt hjem fra en Københavnsrejse og var utrættelig i at fortælle om, hvad hun havde set og oplevet.

Alene den lille magre Fru Aggerbølle sad tavs og stirrede hen for sig med adspredt Mine, som om hendes Tanker endnu ikke havde kunnet slippe Hjemmet og Børnene. Hun sad med Hænderne foldede i sit Skød og syntes segnefærdig af Træthed og Nattevaagen. Det saae ud, som om hun med Flid havde valgt sig Pladsen bag Skolelærer Mortensens svulmende Frue, for at ikke Aftenskæret skulde falde for spottende ind over hendes tidligt ældede Træk og falmede Silkekjole, hvis gammel-dags Snit og altfor rummelige Liv sørgmodigt fortalte om svunden Ungdomsherlighed. Nu og da skottede hun bekymringsfuldt hen til sin Mand, der havde stillet sig op foran Kakkelovnen og herfra saae sig omkring med en udfordrende Holdning, som om han vilde fornægte ethvert Kendskab til den Duft af Benzin, der fra hans stærkt glinsende Livkjole bredte sig ud over den Del af Stuen, hvor han opholdt sig. Han var først højt op paa Formiddagen kommen hjem fra et Barnedaabsgilde hos en Bonde i et af Nabosognene, og rundt om i den ubeskæggede Del af hans Ansigt sad der endnu Minder om Nattens Strabadser i Form af mørkerøde